

Пенчо Славейков

В полунощи дим, извит...

В полунощи дим, извит,
из високия комин,
като неподвижен стълб,
тъне в небосвода син.

А от него други стълб
се отсена отстрана,
върху покрива завит
в бяла снежна пелена.

Посред улицата спрян,
гледам чужда сянка аз –
гледам, както посред ден
гледат моята без свят.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6554>]